

●●Spoločný potlach osád Podkova (Martin), Michigan (Martin), Dostavník (Vrútky) – Kotlinky, Bystrička, 6.- 8. 9.

Doma. Piatok. Konečne! Rozmýšľam. Idem? Áno. Autom? Autom. .
Je to ďaleko.

Balím. Obujem kanady, zbalím batoh, gitaru. Odchádzam. Vidím sa v zrkadle v predsieni. Celkom dobré. Rozmýšľam. Autom? Zavrhnem. Vlakom! Pozriem “vévévé CP”. Posledný možný IC o polhodinu odchádza. Rozmýšľam. Piatková zápcha, nestihnem. Nemám čas rozmýšľať, musím to skúsiť. Zázrak! Stihol som. Mám lístok aj povinnú miestenku. Nestíham nájsť svoj vagón. Naskakujem do reštauračného. Vlak sa pohne.

Rozmýšľam. Ostávam, pivo víťazí. Je tam sprievodkyňa. Ďalší zázrak. Manekýnka v uniforme. Sme tam piati s pivom. Lichotíme jej. Bola slušná. Zdržalo ju to po Trnavu. Rozmýšľam. Po Košice to nestihne. Prihovorím sa susedovi. Chovateľ závodných poštových holubov. Nič o tom neviem, tak ma to pohltí. Stanica Vrútky! ozve sa z repráku. Ledva vyskakujem z reštauráku. Gitaru mám. Dobre. Tma.

Rozmýšľam. Nájdem autobus. Nastúpi pár ľudí. Platím dvackou. „Vy nebudete odtiaľto” povie šofér. Vydá mi devätnásť jednoeuroviek. Je fajn. Dovezie ma správne. Posledná krčma, posledný človek, posledné pivo. Tmavý les. Betónka pre tanky. Spomínam na vojnu. Na môj tank T72 č.240. Na spolubojovníkov. Cesta plynie. Tanky nikde, zato autá. Som tu.

D'Ady, Modok, Iggy a iné tmavé postavy. Vítajú ma. Srdečne.

Nerozmýšľam. Žiadam tri veci: Pivo, sáčok a selfie s D'Adym. Dostávam všetko. Posielam selfie domov. Manželka pochopí. Dorazil som dobre a som v dobrých rukách. Plné vrecko šoférových mincí balím do sáčku. A potom už hrám. Hrám. Noc.

Ráno. Dopoludnie. Zas hrám. Sympatický Blcha z TO Malá Vrana Prievidza s citom pre basu. Vtipní kamaráti. Potom samá česť a sláva. Poobedie. Zahajujem. Hrám Perej spolu s jej autorom Dolfom. Súťaže. Večer. Hrám vlajku. Iba ja s Blchom a basou. Hrám Medzičas a Malé Karpaty. Dostávam autorskú placku. Modok je kľud'as. Všetko klope. Má dobrých pomocníkov. Aj počasie. Neprší už iba nad potlachoviskom. Vydrží to cez polnoc. Potom už leje. Spím. Ako kukučka u Iggyho v prístrešku. Ostanem ale suchý.

Ráno. Domáci spí. Poďakujem odznakom do topánky. Zohratý Modokov tím už funguje. Úprimne poďakujem. Lúčenie. Lexova Adrika zohnala Klinca. Berú ma do Trenčína. Som rád. Rozprávame o muzike. Trenčín. Lúčenie s Klincom. Bratislava. Lúčenie s Adrikou.

Doma. Nedeľa. Vidím sa v zrkadle v predsieni.

Nič moc...

Nevadí. Stálo to za to.

Napísal: Pedro, TO Pohoda Karlova Ves – Bratislava Foto v texte (zahájenie potlachu)+

str.2: Iggy

